

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobkyně **J. D.**, zastoupené advokátkou JUDr. Evou Krivánkovou se sídlem Ševcovská 4055, Zlín, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení se sídlem Křížová 25, Praha 5**, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 7. 2004 č. j. 22 Cad 12/2004 - 70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2002 č. j. 22 Ca 340/98 - 103 bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 23. 11. 1998 č. X ve výroku č. I. a ve výroku č. III., jímž byl žalobkyni odňat plný invalidní důchod od 10. 1. 1999 tím, že od tohoto data jí náleží částečný invalidní důchod ve výši 4000 Kč měsíčně.

Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2003 č. j. 7 Ads 37/2003 - 186 byl tento rozsudek ke kasační stížnosti žalobkyně zrušen a věc vrácena Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení. V odůvodnění Nejvyšší správní soud vyslovil závěr, že krajský soud pochybil, když při hodnocení důkazů v podstatě vyšel z posledního posudku PK MPSV ČR o zdravotním stavu žalobkyně, aniž by přihlédl k rozporům v ostatních jejích posudcích a vypořádal se s nimi. Nejvyšší správní soud nesdílel názor krajského soudu, že tento poslední posudek je dostatečně průkazný, přesvědčivý a vyčerpávající. Vzniklé rozpory již nebylo možno odstraňovat dalším posudkem posudkové komise MPSV a bylo proto třeba doplnit dokazování posudkem znalce z oboru zdravotnictví, který se měl vyjádřit po seznámení se zdravotnickou dokumentací žalobkyně a se všemi posudky k tomu, zda žalobkyně byla ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní.

Krajský soud v dalším řízení doplnil dokazování posudky dvou znalců z oboru zdravotnictví. Jednalo se o znalce doc. MUDr. Zbyňka Kalitu, CSc., a MUDr. Jiřího Deducha. Krajský soud rozsudkem ze dne 15. 7. 2004 č. j. 22 Cad 12/2004 - 70 žalobu zamítl a rozhodl o náhradě nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně včas kasační stížnost, v níž uvádí, že krajský soud rozhodl nezákonně, neboť nesprávně posoudil právní otázky v předcházejícím řízení. Žalobkyně znovu popisuje své choroby a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil.

Podle § 104 odst. 3 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Z obsahu kasační stížnosti je patrné, že jako důvod kasační stížnosti není namítáno, že se Krajský soud v Brně neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh (v tomto případě kasační stížnost), je-li návrh (kasační stížnost) podle tohoto zákona nepřipustný. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nepřipustnou odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (kasační stížnost) odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2004

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu